

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA:

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'4. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

TORNANT DE ROMA.

A PESAR DE TOT.

Desde qu' en Sagasta ha començat a treure la pols al projecte de Jurat, que actualment està pendent de discussió entre 'ls senadors; desde que ha anat despenjant las demés reformes democráticas que tenia feya temps arreconadas; los conservadors han obert los ulls, s' han posat a mirarse las caras, y al veure 's grochs y macilentos fins a inspirarse llástima a si mateixos, no han pogut menos de preguntar-se:

—¿Qu' es aixó?... ¿Qué 'ns passa?... ¿A que vé aquesta palidés?... ¿Es efecte de la gana ó es efecte de la por?...

Y han quedat frets y espalmats, com qui veu visions.

Ja saben de sobras que si hi ha un veneno actiu per acabar ab la seva rassa, aquest veneno está dissolt en las reformes democráticas.

Fins ara miravan ab la major tranquilitat la marxa peresosa del govern fusionista.

Los conservadors qu' en un moment de apuro van cedirli 'l puesto bonament, exclamavan:

—«Aquest Sagasta, ni que l' haguessen fet d' encàrrech. Miréu, miréu ab quina patxorra 'ns guarda las cadiras. Lo dia que 'ns toqui tornarhi, ho trobarem tot de la mateixa manera. Los dos ó tres anys de govern liberal, haurán passat com un somni.

«Per altra part—anyadian—com los fusionistas no més pensan ab lo plat, pel plat se barallan y s' esgarrapan, y esgarrapantse y barallantse es com se desacreditan. No hi ha res que fatigui tant als partits com la guerra intestina, de manera que 'l dia menos pensat los fusionistas venen a trobarnos, demanantnos que 'ls fem lo favor d' enviarlos a pendre la fresca, ja que 'l menjar en tals condicions no fa profit a ningú.

«Y 'l país! Aquest, al veure 'ls a terra, sense interer sarse gens ni mica perells, exclamará:—¡Fort!... ¡Massa poch!...

¡Y vingan deu anys al menos de reacció conservadora!

Tots aquest càlculs se 'n han anat a terra, al primer amago del govern, de cumplir las promesas fetas en l' oposició.

Lo projecte de Jurat ha tret de test a la gent conservadora: lo Sufragi universal, reintegrant al país

en l' us del primer dels seus drets, será per ells lo catxetasso.

Per aixó, la mel de la benevolencia canovina, s' ha tornat agre en un instant. S' han romput las hostilitats. En Cánovas, impotent per combatre un fet tan lògich y natural com lo cumpliment de compromisos solemnement contrets, apela a la qüestió económica, per distreure l' atenció dels governants, fixada avuy en las qüestions polítiques.

Sense recordarse de que la crisis que afligeix a totas las classes de la societat es en gran part obra dels conservadors, aquestos se prevalen d' ella com una arma de combat contra 'l govern. No es la crisis económica lo que 'ls preocupa; es la crisis perque atravesará 'l seu partit, lo dia que las reformes polítiques sigan un fet; lo dia que haventhi 'l Jurat, no pugan tenir entre las mans la forza del poder judicial, per llansarlo contra 'ls seus enemichs; lo dia que 'l Sufragi universal, més difícil de corrompre que 'l restringit, los tanqui per sempre més, las portas del poder.

Com si aquestas armas no bastessin, s' ha parlat molt aquestos dias de certs passos donats secretament en determinadas esferas, per conseguir un cambi de política.

De moment, descuberta la cosa, una senyora de poderosa influencia, ha prés lo determini de anarse 'n a passar una llarga temporada al extranjer, quan lo seu intent consistia en passarla aquí en lo nostre país mateix, lo qual vol dir que certas armas son ja molt velles, molt robelladas y propensas a enjagar lo tret per la culata.

Si 'l govern, per una de aquellas combinacions misteriosas é imprevistas, hagués de abandonar lo poder, en los moments en que 's disposa a cumplir honradament los seus compromisos, al convèncers tothom de que la reacció es germana bessona de determinadas institucions, la familia liberal, avuy dividida encare, sabria unir-se com un sol home per demostrar que durant dos anys y més pot haverhi paciència per esperar; però que la convicció de la inutilitat de certs esforços, engendra sempre la desesperació... y la desesperació dels pobles moltas vegadas es lo principi de la seva felicitat.

En Sagasta, l' home de la bona estrella, pot tirar endavant sense por. De las cábalas conservadoras, ri-guise 'n.

Lo mónstruo ha perdut lo temps y 'l perderá si intenta torcer la corrent natural de las cosas.

Per reproduhir la reacció de 1875 ja es massa tart.

Lo país, cansat llavoras de moviment, está cansat avuy de immovilitat.

Vol marxar endavant, y endavant anirá contra tot, y a pesar de tot.

P. K.

TAL COM PASSA.

Ab un zel y honrades a tota proba, treballa sempre en bè de son ideal, sense pensar jamay abandonar-lo per ser digne y constant.

Esquilats de tot arréu menos del clatell.

Per més qu' es son talent digne d' enveja,
havent prestat serveys molts y molt grans,
sos mérits y virtuts ningú elogia
y aixís passa olvidat.

Sens honra ni vergonya, ab gran cinisme,
cambía de casaca a cada instant;
puig sempre es son anhel ser dels de l' olla
per viure regalat.

En quan al seu talent, es un gran burro,
los seus mérits contrets, son tants com cap;
y passa, aixó no obstant, per *eminència*
y cobra un sou molt gras.

PEPET SIMPÁTICH.

DUMENJE passat, a pesar de la pluja,
va commemorarse l' aniversari
dels valents que a l' any 1874
van morir en los carrers de Sa-
rriá, defensant la legalitat repu-
blicana.
Si gran sigué 'l sacrifici de
aquells héroes, l' agrahiment del
partit republicà viurà eternament.

Prompte 's discutirà en las Corts un projecte de lley
relatiu als inválits del treball, degut a la iniciativa del
Sr. Baró, actual director de Beneficencia.

Los duenyos d' establiments serán responsables dels
danys que sofreixin los treballadors, sempre que hi
haja hagut per la seva part malicia ó imprudencia.

En cas de inutilisació temporal, l' amo abonará al
traballador que la sofreixi, lo salari corresponent fins
que 's restableixi. Si la inutilisació es absoluta, a més
dels gastos de malaltia, haurá de satisfer una indemni-
sació de 600 a 1,000 jornals, y en cas de inutilisació par-
cial, gastos de malaltia y de 300 a 500 jornals.

Si 'l treballador morís, l' amo abonará gastos de ma-
laltia y enterro y de 600 a 1,000 jornals, si 'l treballador
deixa dona y fills, y de 300 a 500 si deixa pares majors
de xeixanta anys.

Un aplauso al nostra país, Sr. Baró, per haverse re-
cordat de las classes treballadoras.

Los que quedan inutilisats en lo treball son tan ó
més dignes de atenció que 'ls inutilisats de la guerra.

Lo diputat zorrillista Sr. Peñalba ha cambiat la inves-
tidura de representant del país per la toga de magistrat
de Audiencia.

Y ara, a contreure mérits.
Vinga enviar correligionaris a presiri.

Desde que 'ls italians son al Africa, ansiosos de con-
quistas, que reben pallissa darrera de pallissa.

Amigo, 'ls abissinis son una mena de gent que té la
ma molt pesada. Ells no diuen res a ningú; pero quan
van a buscarlos los troban: La guerra dels europeos ab
ells es un continuu joch de blancs y negres, ab la par-
ticularitat de que 'ls negres sempre fan blancs.

Y 'ls blancs passen la pena negra.
Com moltes altres cosas, Italia va comensar aquesta
de per riure, y 'm sembla que acabarà plorant.

Y nosaltres?

Sembla que protegits pels italians, ¡valenta protecció!
se 'ns adjudica un tros de terra a Assab, ab la condició
de que hem de anar a ocupar-lo.

Lo govern farà lo que voldrá; pero 'm sembla qu' es
millor deixarho córrer.

Las conquistas africanas solen sortir a la inversa, de
manera que no seria extrany que 'n lloch de anar-
nose 'n a Assab, 'ns n' anessim a Assab al revés.

Lo Sr. Angulo, a l' hora en qu' escrich, no s' ha fet
encare reformista.

Pero está ja, fa dias, si cau, no cau.

No espera més que una cosa: ó 'l govern li dona l'
espena... ó 'l lliga.

En tot cas, si vol tenirlo ben subjecte, ha de lligarlo
ab llonganissas.

Un telégrama del *Brusi*, transcrit literalment:

«Lo papa ha rebut a moltes italianas, las quals han
sortit de la Audiencia, encantadas de la seva *exquisita*
afabilitat y maravelladas de la seva *fortalesa y res-*
sistencia, després de tantas molestias com li han cau-
sat las festas del Jubileu.»

No es cert que 'l *Brusi* té uns corresponsals que al
cultivar lo género epigramàtic donan quinze y railla a
n' en Villegas y a n' en Bernat Baldari?

A Ginebra han sigut descuberts alguns nihilistas dis-
posats a fer grans atrocitats, y al registrar-se 'l seu do-
micili se 'ls han trobat documents que proban qu' esta-
van en relacions ab lo jefe de la policia secreta de Ber-

lin, y altres que contenen asombrosas relacions respecte
al paper desempenyat per la policia italiana, en l' aten-
tat contra 'l czar, ocorregut en l' últim mes de mars.

Haupt, un dels presos, resulta haver cobrat de Berlín
en poch temps, 3,500 duros de honoraris.

Pobles: meditéu y aprenéu. Aixís procedeixen los en-
carregats de vetllar per la tranquil·litat d' Europa y per
la moral.

A en Gladstone que 's troba actualment a París li van
preguntar:

—¿Creu vosté en l' inminencia de una guerra?
—La guerra—vá respondre—no crech qu' estalli en-
care, perque fa massa fret.

Las grans potencias son tan egoistas, que hasta la
llenya se la guardan per ellas mateixas.

Los carlins de Mallorca han publicat un periódich
destituint a D. Carlos.

«Dèu, es la primera paraula de nostre programa: tot
per Dèu y pera Dèu. La Patria pera Dèu, lo rey pera
Dèu y pera la Patria.—Davant de Dèu la Patria y 'l Rey
desapareixen. *Sursum corda.*»

Et cum spiritu tuo.
Vaja, que a Mallorca, del cos putrefacte dels carlins,
ha nascut un nou partit: lo partit dels *benaventurats*.

Si a Mallorca neixen nous periódichs, a Girona 'n
moren. En aquest cas se troba *Lo Rossinyol*, órgano
de la carcereria.

—¿Lo Rossinyol? preguntaran vostés. ¿Y ha deixat
de cantar?

—O ha deixat de obrir portas. Com que no l' havia
vist may; ignoro quina forma tenia 'l *rossinyol* de Gi-
rona.

Hi ha l' idea de construir un Teatro nacional.
Ja que a provincias patim tant, que no pateixi tot-
hom. Al menós los madrilenyos que 's diverteixin.

Als actors Calvo y Vico se 'ls ha concedit una sub-
venció anual de vuyt mil duros.

Peró ara no diguin que 'l govern no pensa més que
ab los comedians. Precisament acaba de publicar un
decret establint concursos entre 'ls pagesos, a fi de pre-
miar als més aptes en lo conreu.

Hi haurá tres premis, un de 250 pessetas, un de 175
y un tercer de 75.

¿Qué tal! Si 'ls pagesos no están contents ab aixó,
ni may.

O sinó, ja ho saben: penjin l' aixada, y pósinse a fer
comedias.

UNA IDEA FELÍS.

HUMORADA FUSIONISTA EN UN ACTE Y EN PROSA.

LLOCH de la escena: qualsevol
puesto. — Personatjes: Sagasta,
Moret y Martinez Campos. S' alsa
'l teló y apareixen tots tres per-
sonatjes, que sostenen una con-
versació, comensada estona ha.
SAGASTA.—Créguim, general, lo
govern está molt satisfet dels
seus serveys.
MORET.—Si, senyor, molt satis-
fet.

SAGASTA.—La seva espasa es la millor garantia de la
pau y la integritat d' Espanya.

MORET.—En efecte, es la millor garantia.
CAMPOS.—Y espero que ho será, mentres me quedí
un alé de vida.

SAGASTA.—Amén. Per xó mateix, lo govern, desit-
jant probari a vosté la confiança que li inspira, havia
pensat servir-se d' aquesta espasa en un lloch distint
del que ara ocupa.

MORET.—Si senyor, molt distint... (Apart.) ¿Qué di-
montris deu proposarse 'l nostre president?... Si l' en-
tench que 'm pelin.

CAMPOS.—Un soldat de la patria no pot may negar lo
seu concurs a cap empresa noble.

SAGASTA.—Aixís mateix ho ha cregut lo govern al
fixarse en vosté pel càrrech de confiança que pensa
conferirli.

CAMPOS.—Vaji dihent.

SAGASTA.—Vosté ja sab qu' en Terreros está acabant
lo pe. todo del seu mando.

CAMPOS.—Crech que sí.

SAGASTA.—La direcció de las colonias oceánicas re-
quereix un talent de primer ordre.

CAMPOS.—Aixís ho diuen.

SAGASTA.—Pues bè; 'l govern ha resolt enviarli a
vosté. ¿Qué li sembla?

CAMPOS.—¡Hombra!... ¡Sent un càrrech que exigeix
molt talent...! M' ho pensaré.

MORET (apart a n' en Sagasta).—Pero, no sab, presi-
dent, que a Filipinas hi ha salvatjes igorrotés que 's
menjan vivas las personas?

SAGASTA (tapanli la boca).—Calli, desventurat, que 'm
descubreix los intencions...!

CAMPOS (que no ha sentit res de aquest apart).—¿Qué deya
'l senyor Moret?

SAGASTA.—¡Cá! res! Deya que si ell fos general, hi
aniria ab molt gu. t.

CAMPOS.—També hi aniré jó: conti ab mi.

SAGASTA Y MORET (a duo).—¡Gracias, general! Nos ha
tret un gran pes de sobre... (Teló ràpit.)

F.

LA CANSÓ DEL PERDUT.

Quan fa ca'or, prenh la fresca;
quan fa molt fret, prenh lo sol;
si plou massa, escorro 'l bulto;
si fa bon temps, dono 'l vol.

No tinch casa, ni familia;
no tinch parents, ni derents:
camas llargas, vista clara,
dits lleugers y bonas dents.

Ab aquest sol patrimoni,
del qual se ferne bon us,
no m' empetan pas la basa
ni en Girona ni l' Arnús

Vinga barullo y xibarri,
vinga guerra si á má vé,
vinga crissis, vinga peste;
per mí sempre tot va bè.

¡La riquesa, la fortuna,
l' activitat, la virtut...!
¡Cá! La vida més ditxosa
es la vida del perdut...

Devegadas sento tipos
que 's queixan amargament,
ponderant ab colors negres
las penas del temps present.

—¡Estém perduts!—diuen.—¡Prompte
haurém de viure d' aulais!—

Y jo penso: ¡Me 'n alegro!

¡Aixís tots serém iguals!

Los tenders diu que no vénen

y gemegan dia y nit...

¡Ves si jo tingues botigal!

¡Ja estaria ben guarnit!...

Los lladres a mí no 'm roban,

los polissons no 'm fan pò,

lo govern no pot pujarme

la mèva contribució.

Dèu vetlla las mèvas horas,

libres d' afanys y tropells,

y cuyda de mi, com cuyda

de las plantas y 'ls aucells.

¡Sonan pitos de bomberos!

Senyal que s' ha calat foch;

peró may a casa mèva...

¡Com que no tinch casa en lloch!

¡Un cotxe fa una desgracia

y á un noyet li xafa 'l cap?

¡Y bè! Fill mèu no pot serho...

¡Com que de fill no 'n tinch cap!

Inundacions, terremotos,

pedregadas, pestes, vent...

tot me té sense cuydado,

tot m' ho prenh indiferent.

Ja 'n poden venir de plagas

sobre 'l globo terrenal:

res, ni las parets de Llotja

s' ho miran ab calma igual.

Ab las mans a la butxaca,

passajant com un senyó,

contemplo tots aquests tráfechs

com qu' 's mira una funció.

¿Los pajesos diu que ploran?

¡Bueno!... Jo no sóch pajés.

¿Las fabricas s' arruinan?

¡Pés!... Jo no fabrico res.

¿Qu' embargan fincas? ¡Curriental!

Ni qu' embarguessin mitj mèn:

¿Que las colonias se perden?

¡Colonias!... Ni sé qué son.

¿Que 'l govern caurá?... ¡Que cayguí!

¿Que 's fan protestas?... ¡Ja vinchi!

¿Que la llibertat perillat?...

¡Llibertat!... Jo sempre 'n tinch.

La mèva insigne miseria

me té igual que amurallat;

en mas orellas s' embotan

los crits de la humanitat...

Si Espanya va a pico... ¡bueno!

Si 'l món s' enfonza... ¡ni un mot!

Com que no tinch res per perdre,

per mí mal, com no 's per tot...

C. GUMÁ.

¡A ROMA!

AN anat y vingut telégramas
Barcelona a Roma y de Roma
Barcelona, y a la fi sabém que
se celebrarà la pelegrinació de
catòlics catalans. Durant la pri-
mera quinzena de febrer, cap
la campinya romana faltan bèn.
L' herba arranada pels pelegrins
que ara 'n tornan, ja haurá tingut
temps de rebrotar. Los remats espirituals no tindrán
que seguir lo fum del etern *cigarrillo* del bondados de
Jaume, nova columna per l' istil de aquella de que
parla la Sagrada Biblia, que guiava al poble israelita,
través del desert.

Tot está previngut. S' han nomenat sis distintes
missions: de propaganda, de ferro-carrils, d' organisac
y allotjament, d' hospedatge en Roma, d' organizació
Roma y hasta de senyoras, que probablement deur
dedicarse a surgir los calosets que s' estripin.

Forman part de la comissió de propaganda los dire-
ctors del *Diari de Barcelona*, del *Correo catalá* y
La Dinastia.

F.

Jo, per la mèva part, m'hi agrego voluntariament, que no vull privar a un acte tant divertit de la inmensa circulació de LA CAMPANA DE GRACIA.

Hi dit que l'acte serà divertit y no torno la paraula enrera.

En primer lloch es molt xocant que tractantse de bons catòlics, incapassos de faltar a la paraula y molt menos de defraudar un centim a ningú, se 'ls exigeixi 'l préu del passatge de anada y tornada ab vuit dias de antelació al de la partida.

Francament, aixó no passa, ni entre 'ls descamisats. En segon terme, haventse fixat la marxa pèl dia 5 del pròxim febrer y haventse compromés lo Papa a rebre 'ls cinch dias després de la seva arribada, contant que 'l viatge ha de durar dos dias, tindrem que la recepció s'efectuarà 'l dia 12, ò siga una fetxa tant memorable com lo diumenje de Carnestolts.

Ab tal motiu los pelegrins catalans podran veure al Papa y presenciari al mateix temps lo carnaval de Roma, famós entre 'ls més famosos.

Y fins alguns si tan me fan dir, podran pendrehi part activa en calitat de màscaras.

Perque, ó me enganyo, ó serán moltíssims los que, sent llops de casta, aniran a la pelegrinació distressats ab pell d'ovella.

P. DEL O.

—Semb'la qu' estiguis malalt y es que 't déus deixar la barba.
—Ca, fillet, lo que jo 'm deixo es lo ral a la butxaca.

P. COLPE.

M' ha contat avuy l' Aleix que ab la sogra sols renyeix quan està mal humorada; pero lue, o m' ha afegit que ni un cop li ha succehit de humor haverla trobada.

S. U. S. T.

La Roseta trista plora perque 's va quedá adormida tancada un rato a l' eixida, y un la mirava per fora.

—¡Pero tonta!...
—¡Dús mals fins!
¡Mirarme per fora!
—¡Bah!
Encare 'm faris crema!
¡qué vols que 't miri per dins?

M. SANTIGOSA.

¡¡¡PROU!!!

«Escriuhen de Berlin que l' emperador d' Alemania está gravíssim, de manera que 's tem un pròxim y funest desenl'as.»

«Las últimas noticias rebudas d' Alemania aseguran que l' emperador ha millorat d' una manera notable, fins al extrim de que avuy s' ha llevat y ha passat llarga estona.»

«Telegrafan de Berlin que l' anciá emperador se troba molt extenuat y decaygut: los metjes están molt alarmats.»

«Han desaparecut los temors que inspirava la salut del emperador d' Alemania.»

«L' emperador d' Alemania está tan débil que no pot menjar, ni beure, ni respirar...»

«S' han rebut noticias de Sant Remo, asegurant que 'l Kronprinz ha experimentat una agravació en la dolencia que sufreix en la garganta.»

«Diuhen de Sant Remo que l' estat del Kronprinz va sent cada dia millor. Menja, beu y passeja.»

«Los últimos partes de Sant Remo declaran que la salut del Kronprinz deixa molt que desitjar. Ni passeja, ni menja, ni beu.»

«Los metjes que visitan al Kronprinz aseguran que la seva curació adelanta rapidament.»

«Segons afirman los metjes que visitan al Kronprinz, es casi imposible que 'l Kronprinz allargui dugas semanas més...»

«Han desaparecut tots los temors d' una guerra entre Russia y Austria.»

«Cada dia van sent més inminents las probabilitats d' una guerra entre Austria y Russia.»

«Se sab de bona tinta que s' ha suspés la reconcentració de tropas en la frontera russo-austriaca.»

«Continúa ab més activitat que may la reconcentració de tropas en la frontera austro-russa.»

«Alemania ha fet declaraciones eminentment pacificas.»

«Las impresiones que venen d' Alemania son espantosament bélicas.»

«L' últim discurs del Czar ha tranquilisat los ánims.»

«Ha contribuhit a alamar la opinió l' últim discurs del Czar.»

«La guerra s' allunya.»

«La guerra es inminent.»

«La guerra...»

¡Dèu poderós de pietat y misericordia, tú que mous los homes y las cosas, tú que gobiernas l' univers y guias las naciones, tés que 'l Kronprinz y l' emperador Guillermo se posin bons ó 's morin d' una vegada, fes que Russia y Austria, y Alemania y Russia se badin lo cap ó s' omplin de petons... pero aviat, depressa, si pot ser avuy que no siga dema, perque aquest continu fer y desfer, aquest teixir y desteixir, aquest torbellí contradictori de partes y noticias, es horrorós, marejador, inaguaniable!

¡Prou, Dèu mèu, prou!

FANTÁSTICH.

A situació del príncep de Bulgaria es deliciosa.

Figúrinse un funámbul sobre la corda. Lo cetro que podria servirli de balanci, li crema las mans: la corona que podria servirli de contrapés li ve gran y li balla sobre 'l front.

Alrededor l' abisme.

Y mentrestant l' Austria tira per un costat y Alemania per l' altre saccejant la corda, a veure si 'l tomba. Mentres Russia esmola 'l sabre, ab que pretén tallarla.

En tot aixó s' assegura que si 'l príncep Fernando lo gra sostenirse durant un any en Bulgaria, será reconegut per totas las potencias.

¿Han imaginat may una situació més grotesca?

Declaració de 'n Puigcerver:

«La situació agraria no es tant grave com diuhen.»

Comprenc que per en Puigcerver no es grave.

Pèl metje que cobra las visitas, no hi ha res més satisfactori que l' estat de un malalt.

Diu un periódich de Berlin que una má criminal ha envenenat tots los gossos qu' eran de la predilecció del Kronprinz.

—¡Oh grandesas caninas! exclamava un tal Xelin.
¡Més val ser gos de cego que de Kronprinz!

Los admiradors del monstro tirarán 500,000 exemplars del discurs que aquest pronunciá en defensa dels blats.

Càlcul de un adroguer fusionista:

—¿Ab 500,000 exemplars del discurs del monstro quantas paperinas d' arrós podrian ferse?

Un diputat ha fet present en lo Congrès que son molts los colegis de jesuitas en los quals hi reyna una verdadera epidemia de tifus.

¡Lo jesuitisme y 'l tifus! Dugas plagas.

Dèu las cria y ellas s' ajuntan.

Segons l' últim cens, Madrit ha tingut en 11 anys un augment de 77,530 ánimas.

La capital d' Espanya conta avuy 475,346 habitants. Trista sort la de la nació. Dintre de poch, Espanya tot será estómach.

En Sagasta, l' altre dia, feya gala de haver servit a D. Amadeo, a la República, a la restauració y d' estar servint a la regencia.

¡Ditxós ell que pot dir qu' en totas las situaciones sab lo pa que s' hi dona!

—Pero, senyors, ¿y la conseqüencia?

—¡La conseqüencia! Bè mirat, no hi ha home més conseqüent ab la seva idea.

Perque la idea de D. Práxedes es y ha sigut sempre la mateixa: governar.

En Jaumet, lo fill del rey del As d' oros ha visitat al Papa, regalantli un rellotje.

Devia fer una prometença.
—Lo primer rellotje que fassa, será pèl Papa.

Y al entregarli, suposo que li diria:

—Aquí t' aquest rellotje. Li regalo perque quan siga l' hora de anar a ocupar lo trono d' Espanya, se serveixi passarme un recadet.

Desgraciadament l' hora aquesta no la senyalan los rellotjes.

L' hora dels carlins es sempre la mateixa:

—Tres quarts de quinze.

Ja va algunas senmanas que s' ha efectuat lo sorteig dels minyons del actual reemplaç, y aquesta es l' hora en que 'l ministre de la Guerra, no ha dit encare:—Necessito tants y tants moluscos per tirarlos a la Cassola.

Son molts las familias que ab motiu de aquesta demora están afligidas, apesaradas y ab l' ay al cor. Son moltíssims los minyons, que ignorant si se 'ls destina a

sorges ó a paisans, no saben si tornarse 'n a treballar ó esperar que 'ls cridin.

—¿Pero qué fa 'l general Cassola?

—¡Alto! No diguin res: no 'l destorbin. Lo general Cassola está digerint la grossa de Nadal.

Manera de utilizar de una manera digna l' inmens fangueig que ompla 'ls carrers de Barcelona, apenas cauhen quatre gotas:

Se recull, s' apilota, s' obra un concurs d' escultors y se 'n fa l' estatua del ciutadá benemerit.

Hem rebut una carta de un reformista, més cremat que un sargento de carlins, per la caricatura dels tres ratas que publicavam en lo passat número.

Lo que li ha fet més efecte es que 'ls ratas, portessin rossinyol.

Será precis que 'l reformista 's calmi.

Consideri que si 'l seu partit, pot obrir la porta de la República y la de la Monarquia, que tenen un pany completament distint, no hi ha clau que serveixi pèl cas.

Las doctrinas reformistas son rossinyols... y no dels que refilan.

Una escena, descrita pèl Correo Catalan:

«Una senyora posá sobre 'l bras del Papa uns hermosos rosaris.

—¿Qué vol ferne? li preguntá 'l Papa.

—Regalarlos a V. S., respongué ella.

Lo Papa quedá indecis un moment, durant lo qual caygueren los rosaris a terra. Sa Santedat maná recullirlos, y pregá a la senyora que 'ls guardés en memoria seva.»

Y ara entro jo.

Si aquests rosaris, en lloch de ser de catxumbo, ha-guessen sigut com aquells de dobles y unsas, que van enviarli, no sé quinas monjas de Barcelona, ¿hauria succehit lo mateix?

En Romero Robledo continúa fent frasses.

Suposa que uns reformistas son coure y 'ls altres estany, y que al juntarse han format bronze.

¿Coure y estany, ó estany y ferro?

¿Bronze ó llauna?

A un fill de Puigcerdá que ha obert una petita botiga de mitjaire a Barcelona, un senyor que va a passar tots los istius en aquella salutifera vila, li deya:

—Hola. ¿Vosté aquí?

—Ja ho véu.

—Pero home ¿qui le feya abandonar la Cerdanya?... ¿Un pais de ayres tant purs!...

—Sí senyor, molt purs... Cregui que si hagués pogut mantenirme del ayre, no 'm treyan de aquella terra, ni a canonadas.

A Paris hi ha una gran camiseria, que ostenta 'l següent rétol:

A las cent mil camisas.

Entra un jove al establiment, y dirigintse al duenyó li diu:

—Pero ¿es veritat que tenen cent mil camisas?

—Més aviat més que menos, respon l' amo.

Lo jove, després de una petita pausa:

—¿Que t' molta feyna ara?

—No, senyor... Estich a las sevas ordres... ¿Qué desitja?

—Desitjaria emprobarme totas cent mil camisas, y vosté ja 'm dirá quina m' está millor.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- XARADA-CONVERSA.—Esteva.—Dos.
- ANAGRAMA.—Castro-Crosta-Castor-Troca.
- TRENCA-CLOSCAS.—La trompeta de la sal.
- ROMBO.—

M A L
M E R L A
M A R C E L O
L L E A L
A L L
O

- GEROGLIFICH.—Per olas en alta mar.
Han endevinat totas las solucions los ciutadans Suteró Furor y C.ª, M. Pipa, y Pau de l' orga; 4 L. Lopez y Lopez; 3 Toros de Veuraygua y Un Butifler y 2 no més Nita de Sans.

ENDEVINALES

XARADA.

D.^a Hu-quarta Hu-dos-tres.

Plassa de la Tres-quatre.

TOTAL.

Si 's fixan bè en eixa carta y rumiau poca estona, veuran á un poble de la provincia de Girona.

Ego Sum.

ENDAVINALLA.

Soch tou com lo pá del dia, ni menjo, ni gasto res, tots me volen cada vespre, hora en que de mi 's serveix desde l' arcalde als Gutierrez, y 'l noble, 'l papa y 'l rey.

ANGEL DE LA GUARDIA.

TRENCA-CLOSCAS.

PÁ DEL RAMONET.

Formar ab aquestas llettras lo titul de un drama catalá.

R. ALONSO Y C.^a

ROMBO.

Primera ratlla vertical y horisontal: consonant.—Segona: los barcos ne portan.—Tercera: nom de dona.—Quarta: nom d' home.—Quinta: eyna de manyá.—Sexta: animal.—Séptima: vocal.

TENORIO DE LAS CRIADAS.

GEROGLIFICH.

X

X

T T T

LA

K K K

A

SUTERO FUROR Y C.^a

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans Tallarona, Un Giña Gulera, Bacalla Sech, J. T. Angulla, J. P. Rey d' oros, F. P. C., G. de Alcohol. R. Sabria, Joan Palau, A. Rubert, Cerilla, E. Sala, P. Boladeras, Toros de Veurgua, J. Llofng, Pansas y Figas, Tributacions, Una Bogadera, F. B. R., Nita de Sans, M. Satria, S. del Palau, C. Solé B., Lluís S., D. Mont, Paquitu, R. Castella, Un Enflitat, F. Calata y Amadeo: *Dispensin, lo que 'ns envian aquesta senmana no ja per casa.*

Ciudadans Paquito, Un Butifler, L. Lopez y Lopez, Un Sarralench, Igualadins, A. Gibert, Suteru Furor y C.^a, Un de la Vall d' Aran, Taixonera, Mata-morts, Emilia, S. Pitarreta, J. Coca y Coca, Xicot com cal, Pau Matallops, S. Ust, Angel de la Guardia y Val Molt: *in-vertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.*

Ciudadá J. F. (Cornudella): Nos es imposible aceptar la proposició que 'ns fa.—R. Roura: La primera esta bastant bé; la segona no fa tant.—Pepet Vilanovi: Estan beu versificats; pero son tant vertis!...—P. Talladas: Aprofitarem alguna cosa, com de costum.—Capella Pre-historich: Si no 's veyes tan lo desenllas, l' article estaria millor.—J. Galceran: L' article de vosté va bé; mirarem de publicarlo.—Roma Espinat: s' ha descuydat la solució.—Geroni de La Bordeta: Los versos no van; de lo demés aprofitarem alguna cosa.—B. Tripas: Id, la primera poesia y algunas cantarelas.—B. T. (Portbou): L' assumpto no te prou interés per consignarlo a la CAMPANA.—Noy de la Mare: Esta molt bé. Escollit que no tindrem algun dia 'l gust de conéixe' personalment?—Caudor Salame: Hi ha alguna cantarella aprofitable.—S. Nuñez Bey: L' assumpto de las sevas poesias, es molt gastat.—Pepet del Carril: Si pogues concretar més l' assumpto 'l complauriam ab gust. Dividir la cosa en dos ó tres fragments no entra en lo nostre sistema.—Job Lestemar: «Entesos é interessos» no consonan lo final de la poesia, es una mica massa descarnat.—Taghuroff: Insertarem la poesia y un epigrama.—F. Calata: No va prou bé per insertarse.—A. Gelas: Hi ha rimas falsas y molts ripis.—F. de P. Juanico: Los versos van bé.—D. Mont: Esta ben versificat; pero la idea no 'ns agraa prou.—A. Llimoner: Aprofitarem alguna cosa.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

FÍSICA DINÁSTICA.—LA LLEY DE LA PALANCA.

Donéume un punt de apoyo, y si no volco al que menja... esclafaré al que dejuna.